

گزیده اشعار رودکی

(رباعیات، قصاید و قطعات)

رودکی

سرشناسه: رودکی، جعفر بن محمد، -۲۲۹ق.
عنوان و نام پدیدآور: گزیده اشعار رودکی (رباعیات، قصاید و قطعات)/ رودکی؛ به کوشش
حمید رضازاده.

مشخصات نشر: بجنورد: در قلم، ۱۳۹۷.

مشخصات ظاهری: ۱۱۲ص؛ ۲۱/۵×۱۴/۵ س.م.

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۶۳۷۲-۰۴-۶

وضعیت فهرست نویسی: فیبا

موضوع: شعر فارسی -- قرن ۴ق.

موضوع: Persian poetry -- 10th century --

شناسه افزوده: رضازاده، حمید، ۱۳۶۹-، گردآورنده

رده بندی کنگره: الف ۱۳۹۷ PIR ۴۴۶۲

رده بندی دیویی: ۸۱۰/۲۱

شماره کتابشناسی ملی: ۵۴۲۳۴۸۱

گزیده اشعار رودکی

جعفر بن محمد رودکی

به کوشش: حمید رضازاده

صفحه آینی: تیم طراحی ایرانیان (رضا رضازاده)

طراحی جلد: تیم طراحی ایرانیان (امیرحسین مجرد)

ناشر: انتشارات در قلم

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۶۳۷۲-۰۴-۶

نوبت چاپ: اول

تاریخ چاپ: ۱۳۹۷

تیراژ: ۵۰۰

قیمت: ۲۰۰۰۰ تومان

بجنورد- خیابان ۱۷ شهریور جنوبی- کوچه شهید عزیز مصرا (سعدی)- نبش بن بست دوم

Qalampub.ir

تلفن تماس: ۰۹۳۵۳۴۶۳۹۱۴

Dor.Ghalem.Pub@gmail.com

فهرست مطالب

رباعیات

- شماره ۱: در رهگذر باد چراغی که تراست ۱۱
- شماره ۲: با آن که دلم از غم هجرت خونت ۱۱
- شماره ۳: جایی که گذرگاه دل محزونست ۱۱
- شماره ۴: دل خسته و بسته مسلسل مویست ۱۲
- شماره ۵: تقدیر، که بر کشتنت آرم نداشت ۱۲
- شماره ۶: چشمم ز غمت، به هر عقیقی که بسفت ۱۲
- شماره ۷: بی روی تو خورشید جهان سوز مباد ۱۳
- شماره ۸: زلفش بکشی شب دراز اندازد ۱۳
- شماره ۹: چون روز غم زند به نامت ماند ۱۳
- شماره ۱۰: جز زنده هرگز طلبم کس نکند ۱۴
- شماره ۱۱: زلفت شنوم، دل ز فرح زنده شود ۱۴
- شماره ۱۲: آمد سر من کز کجای، که وقت سحر ۱۴
- شماره ۱۳: هان! تیره جگر، بوی زین باغ ثمر ۱۵
- شماره ۱۴: چون کشیدی ام زلف گشته فراز ۱۵
- شماره ۱۵: در جستن آن انگار بر نه جنگ ۱۵
- شماره ۱۶: بر عشق توام، نه صبر پیوست، دل ۱۶
- شماره ۱۷: واجب نبود به کس بر، افضال و کرم ۱۶
- شماره ۱۸: یوسف رویی، کزو فغان کرد دلم ۱۶
- شماره ۱۹: در پیش خود آن نامه چو بلکاه، نهم ۱۷
- شماره ۲۰: در منزل غم فگنده مفرش ماییم ۱۷
- شماره ۲۱: در عشق، چو رودکی، شدم سیراز جان ۱۷
- شماره ۲۲: دیدار به دل فروخت، نفروخت گران ۱۸
- شماره ۲۳: رویت دریای حسن و لعنت مرجان ۱۸
- شماره ۲۴: ای از گل سرخ رنگ بریوده و بو ۱۸
- شماره ۲۵: ای ناله پیر خانقاه از غم تو ۱۹
- شماره ۲۶: چرخ کجه باز، تا نهان ساخت کجه ۱۹
- شماره ۲۷: زلفت دیدم، سراز چمان پیچیده ۱۹
- شماره ۲۸: چون کار دلم ز لطف او ماند گره ۲۰
- شماره ۲۹: ای طرفه خویان من، ای شهره ری ۲۰
- شماره ۳۰: از کعبه کلیسیا نشینم کردی ۲۰
- شماره ۳۱: گر بر سر نفس خود آمیزی، مردی ۲۱
- شماره ۳۲: آن خریدرت به دشت خاشاک زدی ۲۱
- شماره ۳۳: دل سیر نگرددت ز بیدادگری ۲۱
- شماره ۳۴: با داده قناعت کن و با داد بزی ۲۲
- شماره ۳۵: نارفته به شاهراه وصلت گامی ۲۲

قصاید و قطعات

- شماره ۱: گر من این دوستی تو ببرم تالاب گور ۲۵
- شماره ۲: به حق نالم ز هجر دوست زارا ۲۶
- شماره ۳: به نام نیک تو، خواجه، فریفته نشوم ۲۷
- شماره ۴: دلا، تا کی همی جویی منی را؟ ۲۸

- شماره ۵: گرفت خواهم زلفین عنبرین ترا
- شماره ۶: پوپک دیدم به حوالی سرخس
- شماره ۷: جهاننا! چه بینی تو از بچگان
- شماره ۸: کس فرستاد به سراندر عیار مرا
- شماره ۹: با عاشقان نشین و همه عاشقی گزین
- شماره ۱۰: آمد بهار خرم با رنگ و بوی طیب
- شماره ۱۱: گل صدبرگ و مشک و عنبر و سبب
- شماره ۱۲: با خرد و مند بی وفا بود این بخت
- شماره ۱۳: رودکی جنگ بر گرفت و نواخت
- شماره ۱۴: آن صحن چمن، که از دم دی
- شماره ۱۵: به سرای سینج مهمان را
- شماره ۱۶: امروز به هر حالی بغداد بخاراست
- شماره ۱۷: بین جهان پاک خواب کردار است
- شماره ۱۸: زمانه، پندی آزادوار داد مرا
- شماره ۱۹: به خیر نمرد سیر خورده گرسنه را
- شماره ۲۰: مرغ دیدی که بچه زو ببرند؟
- شماره ۲۱: آخر هر کس از دم دیون نیست
- شماره ۲۲: چون بیغ و بخت این، مردم نتوان کشت
- شماره ۲۳: مهر مفرق بین، برای سحر
- شماره ۲۴: پیشم آمد بامداد آن بزرگوار راه شکوخی
- شماره ۲۵: ای روی تو چو روز - بیل مر خدان
- شماره ۲۶: شاد زی با سیاه چشمها، شاد
- شماره ۲۷: جهان به کام خداوند باد و بیزباید
- شماره ۲۸: چهار چیز مرآزاده را زغم بخرد
- شماره ۲۹: از دوست بهر چیز چرا بایدت آزد؟
- شماره ۳۰ - در مدح نصر بن احمد سامانی: حاتم دانی تو بی اند، سخا
- شماره ۳۱: چون بچه کبوتر منقار سخت کرد
- شماره ۳۲ - در رثای ابوالحسن مرادی: مرد مرادی، نه همانا؟
- شماره ۳۳: زلف ترا جیم که کرد؟ آن که کرد
- شماره ۳۴: فرشته را ز حلاوت دهان پر آب شود
- شماره ۳۵ - جشن مهرگان: ملکا، جشن مهرگان آمد
- شماره ۳۶: گل دگر به به گلستان آمد
- شماره ۳۷: دیر زیاد! آن بزرگوار خداوند
- شماره ۳۸: جز آن که مستی عشقت هیچ مستی نیست
- شماره ۳۹: نیز ایا نیکوان نمایدت جنگ فند
- شماره ۴۰: صرصر هجر تو، ای سرو بلند
- شماره ۴۱: مهتران جهان همه مردند
- شماره ۴۲: مرا تو راحت جانی، معاینه، نه خبر
- شماره ۴۳: ناکی گویی که: اهل گیتی
- شماره ۴۴: اگر چه عذر بسی بود روزگار نبود
- شماره ۴۵ - عصا بیار که وقت عصا و انبان بود
- شماره ۴۶: می آرد شرف مردمی پدید

- شماره ۴۷: دروغ! مدحت چون درو آبدار غزل
 شماره ۴۸: هر باد، که از سوی بخارا به من آید
 شماره ۴۹: کار همه راست، آن چنان که بیاید
 شماره ۵۰: دریا دو چشم و آتش بر دل همی فزاید
 شماره ۵۱: اندی که امیر ما باز آید پیروز
 شماره ۵۲: کسی را که باشد بدل مهر حیدر
 شماره ۵۳: نگارینا، شنیدستم که: گاه محنت و راحت
 شماره ۵۴: بر رخس زلف عاشق است چو من
 شماره ۵۵: ای عاشق دل داده بدین جای سپنجی
 شماره ۵۶: در مدح ابوالطیب طاهر مصعبی: مرا جود او تازه دارد همی
 شماره ۵۷: گل آر بار آن رخاں او، نه شگفت
 شماره ۵۸: بحر کف هست تو موج زنان
 شماره ۵۹: ای خواجه، این همه که تو بر می دهی شمار
 شماره ۶۰: به دهر عدل بر سر چرخ مینایی
 شماره ۶۱: چرخ فلک هرگز پیا آید
 شماره ۶۲: در مذمت اسب خود: داور و کوسج و لنگ و پس من
 شماره ۶۳: وقت شبگیر بانگ: میر
 شماره ۶۴: چاکرانت به گه رز، چو باطاند
 شماره ۶۵: همی بکشتی تا در غدر بماند بجاع
 شماره ۶۶: زیرش عطارد، آن که نخویش جز دیر
 شماره ۶۷: زندگانی چه کوتاه و چه دراز
 شماره ۶۸: روی به محراب نهادهن چه سود
 شماره ۶۹: زمانه اسب و تو را یض، به رای خویش
 شماره ۷۰: چون سپرم نه میان بزم به نوروز
 شماره ۷۱: در مدح نصر بن احمد سامانی: همی برآیم با آن که بر آید خاق
 شماره ۷۲: گر نه بدبختی، مرا که فگند؟
 شماره ۷۳: گرد گل سرخ اندر خطی بکشیدی
 شماره ۷۴: در رتای شهید بلخی: کاروان شهید رفت از پیش
 شماره ۷۵: رهی سوار و جوان و توانگر از ره دور
 شماره ۷۶: ای لک، ارناز خواهی و نعمت
 شماره ۷۷: بسا که مست در این خانه بودم و شادان
 شماره ۷۸: زان می، که گر سرشکی از آن در چکد به نیل
 شماره ۷۹: می لعل پیش آر و پیش من آی
 شماره ۸۰: کسان که تلخی زهر طلب نمی دانند
 شماره ۸۱: در بغم آید خواندن گراف وار دو نام
 شماره ۸۲: دروغ آن که گرد کرد با رنج
 شماره ۸۳: اگر امیر جهاندار داد من ندهد
 شماره ۸۴: چون گسی کردمست بدستک خویش
 شماره ۸۵: چو در پاش گردد به معنی زبانم
 شماره ۸۶: بیا، دل و جان را به خداوند سپاریم
 شماره ۸۷: بل تا خوریم باده، که مستانیم
 شماره ۸۸: هست بر خواجه پیچیده رفتن

- شماره ۸۹ - مادر می: مادر میرا بکرد باید قربان
 شماره ۹۰: هان! صائم نواله این سقله میزبان
 شماره ۹۱: شاهی، که به روز رزم از رادی
 شماره ۹۲: یاد کن: زیرت اندرون تن شوی
 شماره ۹۳: یخچه می بارید از ابر سیاه
 شماره ۹۴: ای مج، کنون تو شعر من از بر کن و بخوان
 شماره ۹۵: خلخیان خواهی و جماش چشم
 شماره ۹۶: چه چیزست آن رونده تیرک خرد؟
 شماره ۹۷: خواهی تا مرگ نیابد تو را
 شماره ۹۸: ضیغمی نسل پذیرفته ز دیو
 شماره ۹۹: جمله صید این جهانیم، ای بسر
 شماره ۱۰۰: لگ دونده ست، گوش نی و سخنیاب
 شماره ۱۰۱: تریج بیدار اندر شده به خواب گران
 شماره ۱۰۲: با عاشقان نشین و همه عاشقی گزین
 شماره ۱۰۳: زه! آگویی، که داند گفت
 شماره ۱۰۴: سماع و دنگون و لعبتان چو ماه
 شماره ۱۰۵: من خوش را نه از آن می کنم سیاه
 شماره ۱۰۶: پشت کوشش تو، و روی بر کردار نیل
 شماره ۱۰۷: رفیقا، چای گوشت، گوشت طاعت؟
 شماره ۱۰۸: زمانی برق پر خنده، زمانی، عدد پر ناله
 شماره ۱۰۹: مشوشست دلم، ز درشم سلم
 شماره ۱۱۰: سپید برف برآمد به کر فسار
 شماره ۱۱۱: آن چیست بر آن طبق هلی باید؟
 شماره ۱۱۲: ای دل، سزایش بری
 شماره ۱۱۳: بیار آن می که پنداری روان یا قوت، بستی
 شماره ۱۱۴: جعد همچون نورد آب بیاد
 شماره ۱۱۵: این جهان را نگر به چشم خرد
 شماره ۱۱۶: مار را، هر چند بهتر پیروی
 شماره ۱۱۷: ای آن که غمگنی و سزاواری
 شماره ۱۱۸: گل بهاری، بت تتاری
 شماره ۱۱۹: ای غافل از شمارا چه پنداری؟
 شماره ۱۲۰: تا خوی ابر گل رخ تو کرده شبمی
 شماره ۱۲۱: بوی جوی مولیان آید همی
 شماره ۱۲۲: آن که نماند به هیچ خلق خدای است
 شماره ۱۲۳: مرا ز منصب تحقیق انبیاست نصیب
 شماره ۱۲۴: کسی را چو من دوستان می چه باید؟
 شماره ۱۲۵: آی درینا! که خردمند را
 شماره ۱۲۶: بی قیمت است شکر از آن دولبان اوی
 شماره ۱۲۷: ای بر همه میران جهان یافته شاهی
 شماره ۱۲۸: دل تنگ مدار، ای ملک، از کار خدایی
 شماره ۱۲۹: چمن عقل را خزانی اگر